

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 809968/7

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שפירא

המערער: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ברוך בן יוסף)

נגד

המשיבה: פלונית

הנדון: סרבן גט שיש לראות את בקשת רשות הערעור שהגיש כמוגשת בחוסר תום-לב
וחוסר נקיין-כפיים

החלטה

לפני בקשת רשות ערעור על החלטת אב בית הדין האזורי ירושלים (הרב אוריאל לביא) שלא להיזקק לבקשתו של המבקש ולהתיר לו לעיין בתיק הגיור של המשיבה כדי לבסס את טענתו כי זו אינה יהודייה וממילא אין מקום לסידור גט בין הצדדים.

בית הדין קמא נימק את החלטתו בקובעו כי מאחר שהמבקש לא ציית דינא, זה שנים רבות, ומסרב ליתן למשיבה גט על אף פסקי דין חלוטים שהורו כי חייב הוא ליתן לה גט וכי יש אף לכופו לכך, אין בית הדין צריך להיזקק לו.

עיקרון זה שהובהר בהחלטת בית הדין קמא מבוסס הלכתית, כפי שציין בית הדין קמא, ואף משפטית תואם הוא את עיקרון החובה לבוא לפני ערכאות השיפוט בידיים נקיות ובתום-לב.

המבקש מצידו לא הראה בבקשתו, ואף לא ניסה להראות, דבר שיש בו משום סתירה לעיקרון זה או ליישומו בנדוננו ולמעשה לא העלה כל טענה עובדתית, הלכתית או משפטית נגד החלטת בית הדין קמא. מהות הבקשה שלפנינו אינה, למעשה, 'בקשת רשות ערעור' או 'ערעור' במובנו הרגיל, היינו העלאת טענות עובדתיות הלכתיות או משפטיות נגד החלטתו המנומקת של בית דין קמא, אלא ניסיון לקבל בבית דין זה את שלא קיבל בבית דין קמא – שמא ייעתר לו בית דין זה אף שבית דין קמא לא נעתר לו ואף שאין כל טעם ועילה בדבריו מדוע לסטות מהחלטת בית דין קמא.

נוכח האמור יש לדחות את הבקשה על הסף.

נוסיף ונאמר כי גם לו היה מקום להשיב על קביעתו של בית דין קמא לגופה ולטעון כי בנסיבות מסוימות יש מקום להיזקק לבקשה אף שהמבקש לא ציית דינא, מכל מקום אין מקום כי אנו נזדקק לבחון טענה כזו במסגרת בקשת רשות ערעור.

בקשת רשות ערעור – כשמה כן היא, בקשת רשות: רשות להגיש ערעור שהחוק והתקנות לא העניקו זכות להגישו. נקיין-כפי המבקש ותום-ליבו הם ודאי שיקול רלוונטי, ואולי אף ראשון במעלה, בבוא בית הדין לבחון אם ליתן רשות כאמור אם לאו, ולמבקש דנן שאינו ציית דינא – אין מקום ליתן את הרשות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

למעלה מן הצורך נציין גם כי יש לדחות את הבקשה אף מטעמים שבפרוצדורה שכן הוגשה היא לבית דיננו למעלה מעשרים יום לאחר מתן החלטתו של בית דין קמא בעוד תקנות הדין מתירות את הגשתה רק בתוך עשרה ימים מהינתן ההחלטה.

סוף דבר, הבקשה נדחית על הסף.

ההחלטה מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטיהם המזהים של הצדדים.

ניתן ביום כ"ה בסיוון התשפ"ג (14.6.2023).

הרב שלמה שפירא

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה